

ת"פ 54495/05 - מדינת ישראל נגד סאלם אלחמייד

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 22-54495 מדינת ישראל נ'
אלחמייד(עציר)

בפני: כבוד סגן הנשיא ירון מינטקוביץ
בעвин: מדינת ישראל
עו"ד רוני צרפת
המאשימה
נגד
סאלם אלחמייד ע"ז ורד בירגר
הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, לאחר שמיית הוכחות, בעבורות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ושימוש בכך לשם הכשלת מעצר וחיפוש.

על פי עובדות הכרעת הדיון, ביום 20.5.12, בסמוך לשעה 20:45, החזיק הנאשם בתא המטען של מכונתו כששה ק"ג חשיש מוחלקים למספר אריזות ונסע מאיזור באר שבע לכיוון ירושלים.

כאשר הגיעו הנאשם במכונתו אל סמוך לצומת הגבעה הצרפתית בירושלים, הוא עצר ברמזור אדום ושני שוטרים שהיו בסמוך אליו בנידת סמוכה נעמדו מאחוריו מכונתו וביקשו לעצרו. אחד השוטרים פתח את הדלת הקדמית מימין של הטויטה, הוזהה כשוטר ומשנהו שזהו אותו, החל להתקדם לפנים בנסיעה ואז נסע אחוריות, באופן שסיקן את השוטר, וזאת על מנת למנוע מהשוטרים לבצע חיפוש במכונתו ולעצרו.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה לרבות כמה הסם שנתפסה וביקשה לקבוע מתחם העונש ההולם של 12-24 חודשים מאסר. ביחס למיקום הנאשם במתחם הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם לרבות מאסר מותנה בר הפעלה בן 4 חודשים והתחייבות שלחוותו. עוד הפנתה לכך שהנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו. לאור אלה, ביקשה להשיט על הנאשם עונש של 16 חודשים מאסר ולהפעיל במצבו את המאסר המותנה, כך שיגזרו על הנאשם 20 חודשים מאסר (בפרוטוקול הדיון נרשם בטיעות 30 חודשים). בנוסף, ביקשה להפעיל את ההתחייבות, לשלול את רשות הנהיגה של הנאשם וכן להטיל עליו עונשה נלוית.

לצד אלה, ביקשה המאשימה לחייב את הטלפון של הנאשם. לשאלת בית המשפט הבהירה, כי אין בקשה לחייב את המכונית בה החזיק הנאשם את הסמים, שכן היא הוחזרה.

עמוד 1

ב"כ הנאשם התייחסה לנסיבות חייו של הנאשם ובכלל זה היוו אב ל-15 ילדים ופירטה על קשיי מעצרו. ביחס למאסר המותנה טענה, כי עבירת האלימות בה הורשע היא ברף חומרה נמוך וספק אם ניתן להפעל התנאי בגינה. לשיטת הסוגירות, מתחם העונש ההולם לו עטרה המאשימה מחמיר ומילא יש למקם את הנאשם בתחום המתחם שיקבע. לאור אלה, ביקשה שעונש המאסר יחווף לימי מעצרו של הנאשם.

ה הנאשם לא ביקש לומר דבר.

מתחם העונש ההולם

ה הנאשם החזיק במכוניתו כשתה ק"ג חשש, והשתמש בכך על מנת למנוע מהשוטרים לבצע במכונית חיפוש ולעצרו. בשים לב לכך שהמעשים בוצעו ברצף זמינים וקשר הענייני ההדוק שביניהם, ראוי לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלול המעשים.

פסקה עקבית של כל הערכאות דנה בחומרתן הרבה של עבירות הסמים ופגיעה בערכיים מוגנים והדגישה את הצורך להיאבק בעבירות אלה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה. ר' למשל ע"פ 4522/18 אסבן (11.11.18):

"בית משפט זה עמד פעמיים רבות על חומרתן של עבירות הסמים, ובפרט עבירת הסחר בסמים. חומרה זו נובעת, בין היתר, מנזקיהם הקשים של הסמים - במיוחד כך לגבי סמים המוגדרים 'קשים' - הן למשתמשים, הן לסייעתם (ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ [פורסם בנובו] (15.2.2016) (להלן: עניין שץ); ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' גומץ-קרדוסו, פ"ד נא(3) 769 (1997)). לפיכך נפסק לא אחת כי עבירות אלו מחייבת מענה החלטי על דרך של ענישה מחמורה ומרתיעת (ראו ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנובו] פסקה 10 (8.3.2017); ע"פ 5953/13 מדינת ישראל נ' דוידי, [פורסם בנובו] פסקה 17 (6.7.2014) (להלן: עניין דוידי)). כבר צוין כי הענישה בעבירות סמים מאופיינית בשונות רבה, וזאת "האינדיבידואליות בענישה והיחודיות של המקדים השונים" (ע"פ 3931/13 באום נ' מדינת ישראל, [פורסם בנובו] פסקה 13 (10.6.2014) (להלן: עניין באום)). במסגרת זו יש ליחס משקל גם לסוג הסם ולכמותו. הקוקאין הוא מן הנפוצים שבسمים ה'קשים', שכונתום ונזקיהם ידועים,ណונו פעמים רבות (ראו למשל עניין שץ, פסקה 44 וההפניות שם)"

ר' גם ע"פ 8048/19 פיצ'חודה (4.6.20), שם נקבע:

בית משפט זה הדגיש לא אחת את חומרתן של עבירות הסמים, וקבע כי יש צורך בהטלת ענישה מחמורה ומרתיעה על מבצעיהן, אשר תתמוך במאבק למיגורן (ראו למשל ע"פ 8283/17 עבאס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנובו] פסקה 12 (10.6.2018)). בפרט, נקבע כי:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצורך עצמית, שכן בר דעת מבין כי נועד לצריכת הזולות, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבוטיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהוא טובים. עבירה זו היא תאומה הسطוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, וכן לעתיה עונש זהה, עונש מרבי של עשרים שנות מאסר וכנס פי עשרים וחמשה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ש"ח [...] יידעו המעורבים בסמים שלא לצורך עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם" (ע"פ 1345/08 איטרnoch נ' מדינת

ישראל, [פורסם בנבו] פסקה כ"ג (18.5.2009)

כמו כן נקבע, כי ככל נסיבותו האישיות של הנאשם יוסגו בפני האינטראס הציבורי שהחומרת העונישה בגין עבירות מסווג זה (ראו לדוגמה ע"פ 8988/16 סimon נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (8.3.2017)).

מתחם העונש ההולם-Amor לשקוף לא רק ערכיהם כלליים, אלא גם לבטא את סוג הדם וכמיותיו, ובמקרה זה - כשהא ק"ג חשיש. סקירה של פסיקת בית המשפט מלמדת, כי במקרים של החזקת כמהות משמעותית של חשש הוטלו על נאים עונשי מאסר, המתחילה בתקופות של עשרה חודשים, ועד מעל שניםים (רע"פ 322/15, חן ג'אנח נ' מדינת ישראל, רע"פ 2557/12 תמס פרדי נ' מדינת ישראל, רע"פ 1830/16 רקייבי נ' מדינת ישראל, עפ' 6753/09 סעד חמאמדה נ' מדינת ישראל וע"פ 3501-11-19, בן יוסף נ' מדינת ישראל וע"פ 17562-12-13 אליו אלמקיס נ' מדינת ישראל). ר' גם עפ"ג 39557-01-14 פרג דעים ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 30.4.2014)).

ר' גם עפ"ג 3548-08-20, בו אושר מתחם עונש הולם שבין עשרה חודשים מאסר ועד שנים וחצי, בגין החזקת 3.5 ק"ג מריחואנה.

על כך אוסיף את נסינו של הנאשם לסלול את ביצוע החיפוש במכוניתו, אשר אף העמיד את השוטר בסכנת פגעה, עניין אשר יש בו לשויות חמורה למשטי הנאשם.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשו של הנאשם אותו בקשה המआימה לקבוע, מאסר לתקופה שבין שנה לשנתיים, אינם מחמיר עם הנאשם, במיוחד ברף העליון שלו, ועל כן אפשר.

נסיבות שאין הקשורות למשטי

ה הנאשם ליד 1980. מהראיות עולה כי בתקופה שקדמה למעצרו עבד בעסק של מזגנים בעבר שכיר נמור.

לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות:

בשנת 2018 נדון לתשעה חודשים מאסר בגין ניסיון תקיפת בן זוג והפרעה לשוטר.

בשנת 2019 נדון ל- 14 חודשים מאסר בגין עבירות אלימות במשפחה, אשר כלל הפעלה של מאסר מותנה שהוטל בהילך הקודם.

דין והכרעה

לזכות הנאשם הבאתី בחשבון כי זו מעורבותו הראשונה בעבירות סמים, וכן את נסיבות חייו.

מנגד, הנאשם נשא בשני מאסרים, אשר הוטלו בגין עבירות אלימות, ומאסר מותנה שהוטל עליו בגין הרשעתו הראשונה הופעל בגין הרשעתו השנייה. עניין זה מלמד על העדר מORA חוק.

עמוד 3

עוד אביה בחשבון בקביעת העונש בתוך המתחם, כי הנאשם לא קיבל אחריות למשעו אלא כפר. אדגיש, כי איןני זוקף לחובת הנאשם את עצם הכפירה, שהרי זו זכותו של הנאשם. עם זאת, הנאשם המודה ומקבל אחריות למשעו זכאי להקללה, ממנה לא יהנה הנאשם שלפני. אוסיף בהקשר זה, כי בעת ניהול התקיך ושמיעת פרשת ההגנה התרשםתי ישירות מההנ帀ם. כפי שפרטתי בהכרעת הדיון, הנאשם טען כי הסמים הוטמןו במכוניתו על ידי דורשי רעטו, תוך שהטיח האשמות לכל עבר. ניתן היה להתרשם באופן ברור מהuder קבלת אחריות של הנאשם או תובנה לחומרת המעשים בהם הורשע ומהסתכלות קורבנית.

הפעלת מאסר מותנה והתחייבות

ביום 19.8.2019 הוטלו על הנאשם בת"פ 67687-02-19 מאסר מותנה של ארבעה חודשים, על תנאי שלא יעבור תוך שלוש שנים משחררו מהמאסר בגין אלימות שהוא עוזן, וכן התחייבות בסך 2,500 ש"ח שלא לעבור באותה תקופה כל עבירה אלימות.

כפי שפורט לעיל, הנאשם הורשע בעבירה של שימוש בכך כדי להמנע ממעצר או חיפוש ולשיטת המאשימה, המאסר המותנה וההתחייבות הם בני הפעלה בשל הרשותו של הנאשם בעבירה זו.

לאחר לבטים, לא רأיתי להפעיל את המאסר המותנה ואת התחייבות, שכן למרות שטיף העבירה בו הורשע הנאשם כולל רכיב של שימוש בכך, אין זה ברור האם מדובר בעבירה אלימות. הכלל אשר נקבע הוא, כי מקום בו עבירה התנאי מוגדרת באופן רחב, על בית המשפט לבחון האם העבירה הנוספת פגעה באותו ערך עליון באיה עבירה התנאי להגן. ר' למשל ע"פ 2352/19 דנילוב (19.10.15), שם נקבע:

הלכת מסילתי, אשר חלה בכגון דא ולפיה אנו פועלים, קבעה מבחן מהותי-عنيיני להפעלתו של מאסר על תנאי. מבחן זה נועד לאפשר את הגשמת התכליות הרטעתית העומדת ביסוד העונש המותנה. בתור שכזה, מתמקד המבחן ביסודות העבירה הנוספת שעבר הנאשם ובשאלה האם יסודות אלו, כולם או מקצתם, חופפים את כל יסודותיה של עבירת התנאי (להלן: מבחן היסודות). כאשר התשובה לשאלה זאת היא חיובית, הרי הוא כי הנאשם חזר לسورו וביצע את המעשה האסור הכלול בתנאי, ועל כן יש מקום להפעלת התנאי אף בין זהות טכנית בין שתי העבירות (ראו הלכת מסילתי, עוד 811; ראו גם: ע"פ 624/75 גלאל נ' מדינת ישראל, פ"ד ל(2) 222, 224 (1976); ע"פ 1867/00 מדינת ישראל נ' גוטמן, פ"ד נ(3) 145, 150 (2000); וכן ש"ז פלר יסודות בדיני עונשין א 474-475 (1984) (להלן: פלר)). ואולם, מבחן היסודות האמור אינו חל כאשר עבירת התנאי מוגדרת באמצעות משפט עבירות, דוגמת "UBEIROT NGD RCOV", "UBEIROT SMIM", "UBEIROT MIN" או "UBEIROT ALIMOT" - ולא באמצעות סעיפים עבירה ספציפיים כמו במקרה של פלפניינו. במקרים אלו, ובهم בלבד, יכול מבחן הרצינול, אשר מתמקד בערך החברתי המוגן על ידי האיסורים הקבועים בעבירות התנאי. השאלה שתישאל בגדרו של מבחן זה, אם כן, היא האם הנאשם פגע באותו ערך חברתי מוגן כאשר ביצע את העבירה הנוספת (ראו לمثال ע"פ 1894/14 צ'אקו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 13 (13.1.2015)).

במקרה שלפני, הנאשם נסע במכוניתו מרחק קצר קידמה ואחרורה, על מנת למנוע מהשוטרים לעכבו ולבצע חיפוש במכוניתו - והערכיהם המוגן בהם ניסה לפגוע הם צוות חוק וטוהר הלהיל השיפוטי, ובכלל זה החקירה. אמנם מעשו של הנאשם העמידו את השוטר בסכנת פגיעה, ועל כן מעשה זה קרוב לעבירה אלימות, אך לא רأיתי כי ניתן לקבוע באופן

מחיב כי מדובר בעבירות אלימות - ובמיוחד דברים אמורים בהם לב לכך שבפליליים הפרשנות היא לטובת הנאשם ולכך שהממשה בחרה שלא לייחס לנאנם עבירה של ניסיון תקיפת שוטר.

לאור זאת אמנע מהפעלת המאסר המותנה וההתחיהבות.

בקשת החילוץ ושלילה רישון נהיגה

הממשה ביקשה לחייב את מכשיר הטלפון של הנאשם, אך לא ראייתי לכך הצדקה, שכן לא הוכח כי הנאשם השתמש בו לשם ביצוע העבירות. מנגד, המשמשה לא ביקשה לחייב את המכונית, אשר שימשה לביצוע העבירה - ומדובר ב"כ"ה המשמשה עליה כי השיקול שברקע הדברים הוא שווה נמור - ואעיר כי לטעמי אין מדובר בשיקול מכירע, שהרי מטרת הליך החילוץ אינה למלא את קופת המדינה - ובמיוחד דברים אמורים מוקם בו מדובר במכונית אשר שימשה לשם ביצוע עבירה. עם זאת, גם כאן לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעמדת המשמשה.

לצד זאת, הנאשם נהג במכוניתו לשם ביצוע העבירה, ונהייתו אף העמידה את השוטר בסיכון, ועל כן יש טעם בעמדת המשמשה כי יש להטיל עליו פסילה מלנהוג.

לאור אלה, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים

- א. ששה עשר חודשים מאסר בפועל. מתקופה זו יונכו ימי מעצרו של הנאשם, מיום 12.5.22.
- ב. שבעה חודשים מאסר בו לא ישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת סמים שהוא פשע.
- ג. שלושה חודשים מאסר בו לא ישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה של הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר או שיבוש מהלכי משפט.
- ד. שנתיים פסילה מלנהוג, החל מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר. על הנאשם להפקיד רישיונו לכל המאוחר שבוע לאחר מועד השחרור.
- ה. שנה פסילה על תנאי, למשל שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אדר תשפ"ג, 14 מרץ 2023, ב נכחות הצדדים.